

at man har bragt ind i Diskussionen Spørgsmaalet om, af hvilken Karakter min Raadførelse med Repræsentanter for de politiske Partier har været, sige, at jeg aldeles ikke har tænkt ved at nævne dette at forsøge paa at binde Partierne. Dette anser jeg aldeles ikke for nødvendigt i denne Sag. Den er saa vel i Orden sagligt set, at der ingen Tvivl er om Partiernes Holdning til Sagens saglige Grundlag. Der kan være Tvivl paa visse underordnede Punkter, om Enkeltheder f. Eks. med Hensyn til, hvorvidt Likvidationens Medlemsantal skal være 5 eller 7 eller 9 eller et andet, men der hersker ingen Tvivl om, at det saglige Grundlag i øvrigt er baade berettiget og i Orden, saa jeg behøver ikke her at forsøge at binde Partierne. Og det har jeg, som sagt, heller ikke tænkt at gøre.

Naar jeg før nævnte Partierne, var det, fordi det ærede Medlem Hr. Kragh spurgte mig, hvad det var for nogle ensidige Raadgivere, jeg havde haft. Mit Svar gik ud paa, at det var angaaende Loven, jeg havde raadført mig. Ikke angaaende de senere udnævnte Personer, men angaaende Loven har jeg raadført mig med de Institutioner, jeg før nævnte, og med 4 Repræsentanter, som jeg i den Skynding, det hele foregik i, var i Stand til at faa fat i. Jeg indrømmer, at det var ikke vidtløftige parlamentariske Forhandlinger; jeg telefonerede til en Repræsentant for hvert Parti og sagde akkurat enslydende til dem alle sammen. For det radikale Parti fik jeg fat i det ærede Medlem Hr. Rode, jeg fik fat i en Repræsentant for det socialdemokratiske Parti, og det Spørgsmaal, jeg stillede dem, var ganske enslydende med det, jeg derefter stillede til den Venstrefører, jeg kunde faa fat i, nemlig Landstingets højtærede Formand Hr. Ole Hansen, og til den konservative Fører, som jeg i Folketingsgruppens Formands Fraværelse fik fat i, nemlig Landstingsmand Piper, der, saa vidt jeg ved, er Formand for det konservative Partis hele Organisation. De har altsaa ikke set Udkast til noget, det erkender jeg, jeg har læst det op for dem, jeg har sagt: Forholdene ligger saadan og saadan med Hensyn til Banken, jeg anser det for nødvendigt at udstede en provisorisk Lov, da Rigsdagen ikke er samlet, og jeg har nævnt, at denne Lovs Indhold blev følgende — det var ikke saa stort, saa det var hurtigt læst op, den halve Snes Linier, som hele Loven omfatter. Og fra alle 4 Partiers Side blev der sagt: Det er der vistnok ikke noget at sige til — jeg skal forbigaa en endnu mere klar, spøgefuld Bemærkning,

som veksledes mellem Landstingets Formand og mig.

Fra alle Sider fik jeg altsaa bekræftet, at dette Skridt vistnok var en ganske rimelig Fremgangsmaade. Deri ligger selvfølgelig ikke, at de Herrer har taget Ansvaret for hvert et Komma, for hver en Sætning i Lovforslagets Formulering. Men i Princippet er Tilslutningen givet. Om de vil staa ved det eller ikke, skal jeg ganske henstille til dem selv, jeg nærer ingen Tvivl om, at Rigsdagen som saadan vil staa ved og gennemføre denne Foranstaltning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kragh har Ordet for en kort Bemærkning.

Kragh: Jeg tror vedvarende, at den højtærede Statsminister burde have undladt at nævne de politiske Partier, da han angav, hvem han havde raadført sig med i denne Sag, thi naar den højtærede Minister specielt nævner Landstingets Formand, nødes jeg til at sige, at i den Samtale, der førtes mellem denne og Statsministeren, blev der intet meddelt Formanden angaaende Lovens Indhold, men udelukkende talt om, hvorvidt det kunde betragtes som en Nødvendighed at skride til en saadan Lov. Den højtærede Minister siger, at han reagerede paa Indskydernes Henvendelse til ham den 30. Juli paa en Maade, som man var ham taknemmelig for. Jeg ved ikke af, at denne Taknemmelighed har fundet noget Udtryk, derimod har den Stemning overfor Statsministerens Handlemaade, som findes indenfor en meget talrig Kreds af Indskydere, fundet et klart Udtryk i den Henvendelse, som er tilstillet Rigsdagen.

Den højtærede Minister erkender ikke at have begaaet nogen Fejl i denne Sag. Det er der jo ikke noget at gøre ved, en saadan Erkendelse kan man vel ikke forlange — jeg havde forstaaet den højtærede Minister saaledes, at den var til Stede hos ham. Men i hvert Fald erkender Ministeren sig villig til at forhandle om en Udvidelse af Likvidationskomiteen, saaledes at de berettigede Indskyderinteresser kan blive repræsenteret, og det er mig tilstrækkeligt — saa er Ministerens Sindstilstand mig i øvrigt ligegyldig.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var inde paa Rekonstruktionen i 1922 og sagde, at naar jeg havde udtalt mig, som jeg havde gjort, da jeg første Gang havde haft Ordet, kunde der maaske være Anledning til at komme ind paa, hvad der